

सूतिका

सूत्रं

सूतवे

“हागजागरणं कार्यं खड्गो धर्म्यः समी-

पतः ।

आवाह पूजयेद्देवीं गणेशं मातरं गिरिम् ॥”

देवीं षष्ठीम् । गिरिं मन्थानदण्डम् ॥॥ माह-
नामान्याह । बह्वृचगृहपरिशिष्टम् ।

“गौरी पद्मा शची मेधा सावित्री विजया जया

देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो लोकमातरः ॥

शान्तिः पुष्टिर्भूतिस्तुष्टिरात्मदेवतया सह ।

आदौ विनायकः पूज्यो अन्ते च कुलदेवताः ॥”

ताद्याभिधाय भविष्ये ।

“पूज्याष्टितेऽथवा कार्या वरदाभयपाणयः ।”

मातरः इति सर्वासां विशेषणम् । अतएव गौरी

मात्रे नमः । इत्यादिप्रयोगः । एता मातरो

लोकमातरो ज्ञेयाः अतएव तयोर्बहुत्वं न

निर्देशः ॥॥ गणेशपूजायां प्रार्थनामन्त्रो यथा,

“सर्वविघ्नहरो देव एकदन्तो गजाननः ।

बहोमृष्टैर्द्विजैः प्रीत्या शिशुं दीर्घायुषं कुरु ॥”

ततः ।

“आयाहि वरदे देवि महाषष्ठीति विभ्रुता ।

शक्तिरूपेण मे पुञ्जं रक्ष जागरवाधरे ॥”

इति षष्ठा आवाहनम् । ततः षष्ठीं पूजयेत् ।

“गौरीयाः पुष्पो यथा स्कन्दः सदा संरक्षितस्त्वया

तथा ममाप्ययं बालो रक्षतां षष्ठि ते नमः ॥”

इति त्रिः पूजयेदिति । भोजराजः ।

“गणेशश्चैव नन्दा च पूतना सुखमण्डिका ।

धिवानिका शकुनिका शृङ्गनन्दा च जम्बिका ॥

आचार्यका रवती च पिलिपिञ्जा ततः परम् ।

स्कन्दा च द्वादशैतेऽर्चाः रचार्यं माहका-

ग्रहाः ॥”

कृत्यचिन्तामणौ स्तुतिः ।

“जय देवि जगन्मातजंगदानन्दकारिणि ।

प्रसौद मम कल्याणं नमोऽस्तु षष्ठि देवि ते ॥”

वरप्रार्थनम् ।

“रूपं देहि यशो देहि भाग्यं भगवति देहि मे ।

पुत्रान्देहि धनं देहि सर्वान् कामांश्च देहि मे ॥

धात्री त्वं कार्तिकेयस्य महाषष्ठीति विभ्रुता ।

त्वत्प्रसादादविघ्नेन चिरं जीवतु बालकः ॥

देवतान्नामपौषाश्च सर्वेषां हितकारिणि ।

समर्पितं रक्ष पुत्रं महाषष्ठि नमोऽस्तु ते ॥

इत्यनेन बालं व्यजनस्य कृत्वा समर्पयेत् ॥”

मन्थानदण्डं पूजयेत् ।

“मन्थानमन्दरोऽसि त्वं मथितः सागरस्त्वया ।

तथा ममापि पुत्रस्य मन्थं विघ्नं नमोऽस्तु ते ॥”

ततः षट्शक्तिकाः पूजयेत् । ताद्य ।

“श्रीवा सभूतिनाम्नो च कौर्त्तिः सन्ततिरिव च ।

अनसुया क्षमा चैव षडेताः कृत्तिकाः स्मृताः ॥”

मार्कण्डेयपुराणम् ।

“अग्न्यम्बु पशुशून्यं च निर्यपे स्तिकागृहे ।

अदौ पशुस्त्रमुपले भूतिसर्पपवर्जिते ।

अनुप्रविश्य या जातमपङ्कत्यात्मसम्भवम् ।

अणप्रसविनौ बालं तत्रैवोत्सृज्यते द्विज ॥

सा जातहारिणी नाम सुघोरा पिशिताशना ।

तस्मात् संरक्षणं कार्यं यत्नतः स्तिकागृहे ॥”

यूपो बह्वृचागस्तभः । पशुः हागः । हाग-

जागरणं कार्यमित्येकवाक्यत्वात् ॥॥ पाप्मे ।

“पायसं सर्पिषा मिश्रं द्विजेभ्यो यः प्रयच्छति ।

गृहं तस्य न रक्षासि धर्षयन्ति कदाचन ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

अन्यत् षष्ठीशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

स्तिकागृहं, स्त्री, (स्त्याः प्रसवस्य गृहम् ।) प्रसव-

गृहम् । इति शब्दरत्नावली ॥

स्तुतिमासः, पुं, (स्तुतेः प्रसवस्य मासः ।) प्रसव-

मासः । तत्पर्यायः । वैजननः २ । इत्यमरः ।

२ । ६ । ३८ ।

“स्तुतिमासो वैजननो नवमो दशमोऽपि च ।”

इति जटाधरः ॥

स्तुतीगृहं, स्त्री, (स्त्याः गृहम् ।) प्रसवागारः ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते । १० ।

८५ । २० ।

स्तुतीगृहे ननु जगाद भवानजो नो

संजज्ञ इत्यनुयुगं निजधर्मगुप्तैः ॥”)

स्त्याः, पुं, (स्तु इति शब्दस्य कारः करणम् ।)

अनुकरणशब्दविशेषः । स्तु इति शब्दं

करोति । यथा, सौत्कारादिः ॥

स्त्यानः, त्रि, (स्रु उत्थानं उद्योगो यस्य ।)

चतुरः । इत्यमरः ॥ सुन्दरोत्थाने, स्त्री ॥

स्त्यरः, स्त्री, सुरासत्थानम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्त्या, स्त्री (स्तु + कृष् । निपातनात् साधुः ।)

यज्ञस्नानम् । तत्पर्यायः । अभिषवः २

सवनम् ३ । इत्यमरः ॥ सोमलतारसपानम् ।

इति भरतः ॥

स्त्याशौचं, स्त्री, (स्तुतिनिमित्तकमाशौचम् ।)

जननाशौचम् । यथा,—

“दशाहाभ्यन्तरे बाले प्रसीते तस्य बान्धवैः ।

शावाशौचं न कर्त्तव्यं स्त्याशौचं विधीयते ॥”

इति शुद्धितत्त्वम् ॥

स्तु, त् क यन्ने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (प्रदन्त-

चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) दीर्घा दन्त्यवर्गाश्च-

मध्यः । वृष्टने इत्यन्ये । स्तुयति स्तुत्रापयति

स्तुत्रेण इत्सं लोकः । इति दुर्गादासः ॥

स्तुत्रं, स्त्री, (स्तुत्रवेत्तेनेति । स्तुत्रत् क यन्ने +

णिच् + “एरच् ।” इत्यच् । यद्वा पिब्यु तन्तु-

सन्ताने + “सिबिसुञ्चोष्टे क् च ।” उणा० ४ ।

१६२ । इति ड्रुन् । टेक् च ।) वस्त्रारम्भकम् ।

स्तुता इति भाषा । तत्पर्यायः । तन्तुः २ ।

इत्यमरजटाधरौ ॥ स्तुत्रतन्तुः ३ । इति भरत-

धृतहारावली ॥ (यथा, रघुः । १ । ४ ।

“अथवा कृतवाग्दारे वंशेऽस्मिन् पूर्व-

सुरभिः ।

मणौ वज्रसमुत्कीर्णं स्तुत्रस्यैवास्ति मे गतिः ॥”

यज्ञस्तुत्रम् । यथा, [महानिर्वाणे । १ । ४८ ।

“ब्राह्मण्यचिह्नमेतावत् केवलं स्तुत्रधारणम् ॥”)

व्यवस्था । शास्त्रादिस्मृत्यन्याः । इति मेदिनी ॥

स्तुत्रलक्षणं यथा,—

“स्वत्याचरमसन्दिग्धं सारवद्भिज्जतीमुखम् ।

अस्तीभमनवद्यच्च स्तुत्रं स्तुत्रविदो विदुः ॥”

इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

(कारणम् । निमित्तम् । यथा, भागवते । ४ ।

६ । ४३ ।

त्वमेव धर्मार्थदुष्ठाभिपत्तये

दत्तेण स्तुत्रेण ससर्जिथाध्वरम् ॥”) (

स्तुत्रकण्ठः, पुं, (स्तुत्रं कण्ठे यस्य ।) विप्रः ।

खञ्जरोटः । कपोतः । इति मेदिनी ॥

स्तुत्रकोणः, पुं, (स्तुत्रबद्धः कोणो यस्य ।) डमरुः ।

इति हारावली ॥

स्तुत्रकोणकः, पुं, (स्तुत्रकोण एव । स्वार्थे कन् ।)

डमरुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्तुत्रगण्डिका, स्त्री, (स्तुत्रं गण्डयतीति । गण्ड +

ण्वल् ।) तन्त्रवायोपकरणविशेषः । तत्पर्यायः ।

एषणो २ । इति शब्दरत्नावली ॥

स्तुत्रतन्तुः, पुं, (स्तुत्रमेव तन्तुः ।) स्तुत्रम् । इति

हारावली ॥

स्तुत्रतर्कुटी, स्त्री, (स्तुत्रस्य तर्कुटी ।) तर्कुटी ।

इति जटाधरः । टेको इति भाषा ॥

स्तुत्रधरः, पुं, (धरतीति । धृ + णच् । स्तुत्रस्य

धरः ।) स्तुत्रधारः । इति केचित् ॥

स्तुत्रधारः, पुं, (स्तुत्रं धरति धारयति वा । धृ +

णिच् वा + णच् ।) शचीपतिः । इन्द्रः । नान्य-

न्तरसञ्चारो । स तु रङ्गभूमिं परिक्रम्य नाट-

कीयकथास्तुत्रसूचकः । (यथा, साहित्यदर्पणे ।

६ । २८३ ।

“पूर्वैरङ्गं विधायैव स्तुत्रधारो निवर्त्तते ।

प्रविश्य स्थापकस्तद्वत् काव्यमास्थापयित्ततः ॥”) (

शिल्पिप्रभेदः । कुतार इति भाषा । इति-

मेदिनी ॥ स च शुद्रागर्भं विश्वकर्माणं श्रीरसेन

जातः । इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे १० अध्यायः ।

स्तुत्रपुष्पः, पुं, (स्तुत्रार्थं पुष्पमस्य ।) कार्पासः ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्तुत्रबीणा, स्त्री, (स्तुत्रबद्धा बीणा ।) बीणा-

भेदः । तत्पर्यायः । लावुकी २ । इति हारा-

वली ॥

स्तुत्रभिद्, पुं, (स्तुत्रं भिनत्तीति । भिद् + क्तिप् ।

स्तुत्रभिद्, सौचिकः । इति शब्दरत्नावली ॥

स्तुत्रमध्यभूः, पुं, (स्तुत्रमध्यवत् भूकृत्यतिर्यस्य ।)

यक्षधूपः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्तुत्रयन्त्रं, स्त्री (स्तुत्रस्य यन्त्रम् ।) स्तुत्रवेष्टनकाष्ठम् ।

तांत इति भाषा । यथा,—

“आवापनं स्तुत्रयन्त्रं यत्स्तुत्रैरभिवेष्टते ॥”

इति शब्दमाला ॥

स्तुत्रला, स्त्री, (स्तुत्रं लातीति । ला + कः ।)

तर्कुटी । इति हारावली ॥

स्तुत्रवेष्टनं, स्त्री, (वेष्टतेऽनेनेति । वेष्ट + करणे

ल्युट् ।) स्तुत्रस्य वेष्टनम् । तन्त्रवायोपकरणम् ।

तासनी इति भाषा । तत्पर्यायः । तसरः २ ।

इत्यमरः । ३ । २ । २४ ॥ तसरः ३ । इति

भरतः ॥